

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO
SPORZĄDZONA NA POTRZEBY PROJEKTU
ZMIANY STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW
ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO MIASTA I GMINY PISZ
(REJON WSI ŁUPKI)

Zleceniodawca: Burmistrz Pisz
ul. Gustawa Gizewiusza 5
12-200 Pisz

Autor: mgr Tomasz Zapaśnik

Kosakowo, lipiec 2009 rok

Spis treści

1. Wstęp

- 1.1. Podstawa prawna
- 1.2. Cel i zakres opracowania
- 1.3. Metody metodologiczne

2. Charakterystyka ustaleń projektu zmiany studium

- 2.1. Położenie obszaru objętego zmianą studium
- 2.2. Przewidywane funkcje terenu

3. Charakterystyka i stan środowiska przyrodniczego

- 3.1. Struktura środowiska abiotycznego
  - 3.1.1. Położenie, rzeźba terenu oraz budowa geologiczna
  - 3.1.2. Wody powierzchniowe i podziemne oraz ich jakość
  - 3.1.3. Klimat
- 3.2. Struktura środowiska biotycznego
- 3.3. Krajobraz
- 3.4. Stopień przekształcenia obszaru projektowanego dokumentu w wyniku działalności człowieka
- 3.5. Stan powietrza atmosferycznego
- 3.6. Klimat akustyczny
- 3.7. Istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu, w tym dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody
- 3.8. Potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu

4. Obszary i obiekty prawnie chronione pod względem przyrodniczym

5. Prognoza i ocena skutków realizacji ustaleń projektowanego dokumentu

- 5.1. Etap inwestycyjny
- 5.2. Etap funkcjonowania
  - 5.2.1. Ujęcie według elementów środowiska
  - 5.2.2. Ujęcie według ustaleń
- 5.3. Prognoza i ocena skutków realizacji ustaleń zmiany studium pod kątem oddziaływania na obszary chronione ze względów przyrodniczych
- 5.4. Prognoza i ocena skutków realizacji zmiany studium pod kątem oddziaływania na zabytki

5.5. Ocena możliwości wystąpienia transgranicznego oddziaływania na środowisko

6. Zalecane sposoby minimalizacji negatywnego wpływu ustaleń projektowanego dokumentu na środowisko oraz propozycje monitoringu

7. Streszczenie w języku niespecjalistycznym

Załączniki

Załącznik nr 1: Mapa topograficzna 1:50 000

Załącznik nr 2: Zdjęcia

Załącznik nr 3: Plansza graficzna zmiany studium

1. Wstęp

Niniejsza prognoza została sporządzona na zlecenie Burmistrza Pisza i dotyczy projektu zmiany Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Miasta i Gminy Pisz (rejon wsi Łupki).

1.1. Podstawa prawna

Podstawą prawną do sporządzania prognozy oceny oddziaływania na środowisko dla projektu studium są:

- Ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. 2003 Nr 80 poz. 717 z późn. zm.);
- Ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. 2008 Nr 199 poz. 1227).

1.2. Cel i zakres opracowania

Prognozę sporządza się wraz z projektem studium. Celem prognozy jest określenie i ocena skutków dla środowiska przyrodniczego, jakie mogą wyniknąć z realizacji projektowanych funkcji terenu oraz przedstawienie rozwiązań eliminujących lub ograniczających potencjalne negatywne wpływy na środowisko.

Podstawowy zakres prognozy określa ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. 2008 Nr 199 poz. 1227). Zgodnie z ustawą prognoza powinna zawierać:

1. informacje o zawartości, głównych celach projektowanego dokumentu oraz jego powiązaniach z innymi dokumentami;
2. informacje o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy;
3. propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania;
4. informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko;
5. streszczenie sporządzone w języku niespecjalistycznym.

W prognozie określa się, analizuje i ocenia :

1. istniejący stan środowiska oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu;
2. stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem;

3. istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody;
4. cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu, oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu;
5. przewidywane znaczące oddziaływania, w tym oddziaływania bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe i długoterminowe, stałe i chwilowe oraz pozytywne i negatywne, na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru, a także na środowisko, a w szczególności na:
  - a) różnorodność biologiczną
  - b) ludzi
  - c) zwierzęta
  - d) rośliny
  - e) wodę
  - f) powietrze
  - g) powierzchnię ziemi
  - h) krajobraz
  - i) klimat
  - j) zasoby naturalne
  - k) zabytki
  - l) dobra materialne- z uwzględnieniem zależności między tymi elementami środowiska i między oddziaływaniem na te elementy

W prognozie przedstawia się:

1. rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru
2. biorąc pod uwagę cele i geograficzny zasięg dokumentu oraz cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru - rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie wraz z uzasadnieniem ich wyboru oraz opis metod dokonania oceny prowadzącej

do tego wyboru albo wyjaśnienie braku rozwiązań alternatywnych, w tym wskazania napotkanych trudności wynikających z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy.

Zakres i stopień szczegółowości informacji wymaganych w prognozie został uzgodniony z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Olsztynie (postanowienie nr RDOŚ-28-WSTŁ-6633-0123-041/09/bt z 18 marca 2009 r.) oraz z Państwowym Wojewódzkim Inspektorem Sanitarnym w Olsztynie (opinia sanitarna nr ZNS-430-29/1/KM/2009 z 15 kwietnia 2009 r.).

1.3. Metody metodologiczne

Prognozy ocen oddziaływania na środowisko wykonywane są na podstawie kompleksowych badań i pomiarów terenowych, analizy danych teledetekcyjnych, archiwalnych materiałów kartograficznych, planistycznych, inwentaryzacyjnych i studialnych, a w szczególności: dokumentacji hydrogeologicznych i dokumentacji geologiczno – inżynierskich, dokumentacji geologicznych złóż kopalin, dokumentów planistycznych opracowywanych na podstawie przepisów ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. - Prawo wodne (Dz. U. Nr 115, poz. 1229 i Nr 154, poz. 1803 oraz z 2002 r. Nr 113, poz. 984 i Nr 130, poz. 1112), map glebowo – rolniczych, planów urządzania lasów, planów ochrony rezerwatów przyrody, parków narodowych i krajobrazowych, dokumentacji różnych form ochrony przyrody, dokumentacji uzdrowisk oraz rejestru zabytków, ewidencji dóbr kultury i innych materiałów dokumentujących obiekty kulturowe i stanowiska archeologiczne.

Przy sporządzaniu niniejszej prognozy wykorzystano m.in. następujące opracowania i dokumentacje:

- Projekt Powiatowego Programu Ochrony Środowiska na lata 2008 – 2011 (strona internetowa Starostwa Powiatowego w Pisz);
- Program Ochrony Środowiska Województwa Warmińsko - Mazurskiego na lata 2007 – 2010 z uwzględnieniem perspektywy 2011 – 2014;
- „Raport o stanie środowiska w województwie warmińsko – mazurskim w 2007 roku” (oraz za lata poprzednie) Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska; Olsztyn;
- Szczegółową Mapę Geologiczną Polski – arkusz Pisz; Państwowy Instytut Geologiczny;
- Mapę Hydrogeologiczną Polski – arkusz Pisz; Państwowy Instytut Geologiczny;

W niniejszej prognozie zastosowano następujące metody prognozowania:

- indukcyjno – opisową;
- analogii środowiskowych;
- diagnozy stanu środowiska na podstawie kartowania terenowego;
- analiz kartograficznych.

Prognoza została sporządzona przy użyciu legalnego oprogramowania komputerowego, na które licencje posiada EKOZAPAS Pracownia Ochrony Środowiska.

2. Charakterystyka ustaleń projektu zmiany studium

2.1. Położenie obszaru objętego zmianą studium

Projektowaną zmianą Studium został objęty obszar części wsi Łupki (gmina Pisz, powiat piski, województwo warmińsko – mazurskie). Powierzchnia obszaru wynosi około 144 ha.

Obszar ograniczony jest:

- od północy – drogą polną należącą do Gminy Pisz (działka o nr 288/1),
- od wschodu – zachodnią granicą kanału melioracyjnego (działka o nr 270), a następnie wschodnią granicą działek ewidencyjnych objętych planem oraz wschodnią granicą cieku Jagodnia (działka o nr 290),
- od południa – południową granicą pasa drogowego drogi krajowej nr 58,
- od zachodu – zachodnią granicą drogi należącą do Gminy Pisz (działka o nr 225 i 230) oraz granicą lasu.

Granice obszaru objętego zmianą studium zostały przedstawione na mapie topograficznej stanowiącej załącznik nr 1.

2.2. Przewidywane funkcje terenu

Przewidywana jest realizacja następujących funkcji:

Funkcja planowana	Stan istniejący	Przyszłe zagospodarowanie
15.MN/UTL	Użytki rolne. Luźna zabudowa zagrodowa i mieszkaniowa jednorodzinna.	Tereny rozwojowe o przeważającej funkcji mieszkaniowej jednorodzinnej i letniskowej.
16.RZ/MR/US	Użytki rolne. Łąki i pastwiska.	Tereny występowania słabonośnych gruntów organicznych w podłożu (torfów). Mało korzystne warunki gruntowo-wodne dla celów inwestycyjnych. Użytki zielone z możliwością realizacji luźnej zabudowy zagrodowej i mieszkaniowej o niskiej intensywności. Dopuszcza się zagospodarowanie terenu dla celów sportu, turystyki, wypoczynku i rekreacji lub terenów zieleni urządzonej. Zainwestowanie terenu przy minimum 90% udziale powierzchni biologicznie czynnej. Należy zachować istniejący układ rowów melioracyjnych, wymagany drenaż terenu.
17.U/P	Zabudowa zagrodowa i mieszkaniowa jednorodzinna. Użytki rolne. Łąki i pastwiska.	Tereny usługowo – produkcyjne (w tym stacja paliw i inne usługi związane z obsługą podróżnych, MOP) nie stwarzające zagrożeń dla środowiska gruntowo-wodnego. Teren narażony na hałas komunikacyjny. Zakaz realizacji nowej zabudowy mieszkaniowej. Docelowo likwidacja istniejącej funkcji mieszkaniowej i zagrodowej.

Plansza graficzna fragmentu zmienianego studium stanowi załącznik nr 3 do prognozy.

3. Charakterystyka i stan środowiska przyrodniczego

3.1. Struktura środowiska abiotycznego

3.1.1. Położenie, rzeźba terenu oraz budowa geologiczna

Zgodnie z podziałem fizycznogeograficznym Polski, przedstawionym przez J. Kondrackiego (J. Kondracki „Podział regionalny Polski” 1998) obszar objęty zmianą studium położony jest na terenie mezoregionu Równina Mazurska (842.87), wchodzącego w skład makroregionu Pojezierze Mazurskie (842.8) i podprovincji Pojezierza Wschodniobałtyckie (842). Granice obszaru zostały przedstawione na mapie topograficznej stanowiącej załącznik nr 1.

Morfologia terenu jest mało urozmaicona. Rzędnice terenu oscylują pomiędzy 117,2 i 119,8 m n.p.m. W granicach opracowania nie występują naturalne duże spadki terenu (np. skarpy itp. – niewielkich rozmiarów skarpy pochodzenia antropogenicznego występują wzdłuż drogi wojewódzkiej, przy południowej granicy opracowania).

Pod względem geomorfologicznym obszar opracowania jest mało zróżnicowany. Należy do Równiny Mazurskiej i położony jest na erozyjno – akumulacyjnych poziomach wodnolodowcowych (poziomach sandrowych), jakie powstały w późnym okresie trwania fazy pomorskiej zlodowacenia północnopolskiego. Na poziomach tych miejscowo wykształciły się równiny torfowe.

Obszar regionu, do którego należy obszar objęty zmianą studium, znajduje się w obrębie Wyniesienia Mazurskiego – struktury paleozoicznej utworzonej na obszarze krystalicznej platformy wschodniobałtyckiej. Utwory krystaliczne prekambriu zalegają na głębokościach 600 – 700 m. Na nich zalega niezbyt dużej miąższości warstwa utworów kredowych i trzeciorzędowych.

Znaczenie praktyczne w planowaniu przestrzennym mają utwory powierzchniowe. W granicach opracowania utwory powierzchniowe – osady czwartorzędowe, reprezentowane są przez:

- plejstocenyjskie piaski wodnolodowcowe – ich powstanie wiąże się z odpływem wód lodowcowych lądolodu fazy pomorskiej, stadiału głównego zlodowacenia północnopolskiego, głównie z najstarszymi etapami jego recesji. Miąższość piasków sięga kilku metrów;
- holocenyjskie torfy – zajmują spore powierzchnie w południowej części opracowania. Usytuowane są na poziomach wodnolodowcowych. Miąższość torfu przeważnie utrzymuje się na w granicach 0,5 – 2 m;

- holocenne namuły torfiaste – zajmują niewielki fragment powierzchni w centralnej części obszaru projektowanego dokumentu. Są to silnie zatorfione i zamulone piaski, głównie drobnoziarniste oraz piaszczyste i mulaste torfy. Miąższość osadów wynosi 0,5 – 3 m.

W wyniku oddziaływania odmiennych czynników glebotwórczych, w granicach opracowania wyróżnić można mało urodzajne gleby piaszczyste oraz gleby pochodzenia organicznego. Do tych pierwszych zalicza się gleby brunatne należące do niskich klas bonitacji, wykorzystywane najczęściej jako grunty orne. Do tych drugich zalicza się gleby torfowe oraz czarne ziemie właściwe, użytkowane przede wszystkim jako łąki i pastwiska.

3.1.2. Wody powierzchniowe i podziemne oraz ich jakość

Do powierzchniowych obiektów hydrograficznych zaliczyć należy rowy melioracyjne odwadniające łąki (zdjęcie 3), w tym rów melioracji podstawowej „Jagodnia”. W odległości około 700 m w kierunku północnym położone jest jezioro Roś.

Brakuje danych na temat jakości wody w mniejszych, nieoznaczonych ciekach wodnych (w tym rowach melioracyjnych). Można jednak przyjąć, że są one złej jakości, a zanieczyszczeniach znajdujące się w nich pochodzą głównie z rolnictwa.

W granicach opracowania wody gruntowe występują płytko pod powierzchnią terenu – na terenach łąk na głębokości około 0 – 2 m na terenach gruntów ornych na głębokości około 2 – 5 m.

Głównym użytkowym poziomem wodonośnym jest poziom czwartorzędowy. Występuje on na głębokości mniejszej niż 5 m i tworzony jest przez piaski sandrowe leżące na piaszczystych osadach wodnolodowcowych. Zwierciadło wody ma charakter swobodny. Miąższość poziomu wynosi od około 5 m (w części północnej) do około 30 m (w części południowej). Wydajność potencjalna studni jest bardzo zmienna i mieści się w przedziale 10 m³/h (centralna część obszaru) do 70 m³/h (południowa część obszaru). Stopień zagrożenia głównego użytkowego poziomu wodonośnego jest średni – niską odporność (brak dobrej izolacji) równoważy jednoczesny brak ognisk zanieczyszczeń.

Wody podziemne głównego użytkowego poziomu wodonośnego zaliczone zostały do klasy jakości I b – jakość dobra ale może być nietrwała z uwagi na brak izolacji (dane z Mapy Hydrogeologicznej Polski Państwowego Instytutu Geologicznego).

Obszar projektowanej zmiany studium położony jest w granicach Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 215 „Subniecka Warszawska”. Jest to zbiornik trzeciorzędowy.

Należy w tym miejscu zaznaczyć, że rozpoznanie poziomów starszych od czwartorzędu w obrębie Piza jest bardzo słabe, przede wszystkim ze względu na dominujące znaczenie użytkowe czwartorzędowego poziomu wodonośnego w mało zurbanizowanym terenie. W omawianym regionie nie ma studni ujmujących wody z utworów trzeciorzędowych.

3.1.3. Klimat

Według podziału na regiony klimatyczne Polski, obszar znajduje się w regionie mazursko – białostockim, w strefie ścierania się wpływów klimatu morskiego i kontynentalnego. Nasłonecznienie jest mniejsze niż w innych rejonach kraju, charakterystyczny jest krótszy okres wegetacji oraz duża wilgotność powietrza. Średnia roczna temperatura powietrza wynosi 6,5 – 7 °C. Najcieplejszym miesiącem jest lipiec (średnia miesięczna temperatura wynosi około 17,4 °C), a najzimniejszym styczeń (średnia temperatura – 4,5 °C). Średnia liczba dni ze średnią temperaturą dobową poniżej 0 °C (czyli czas trwania termicznej zimy) wynosi 90 – 100 dni. Okres wegetacji trwa poniżej 200 dni.

Pomierzona średnia suma opadów zawiera się w przedziale 550 – 600 mm (opad skorygowany 660 – 720 mm). Pokrywa śnieżna utrzymuje się przez około 85 dni.

Charakterystyka wiatrów jest typowa dla Polski. Wiosną, latem i jesienią dominują wiatry zachodnie, północno – zachodnie i południowo – zachodnie. W okresie zimowym zwiększa się udział wiatrów ze wschodu. Średnia prędkość wiatru wynosi około 5 m/s.

Wyniesienie nad poziom morza, duże nagromadzenie otwartych zbiorników wodnych, a także terenów podmokłych, powoduje że poszczególne pory roku wkraczają tu w innych terminach, niż w pozostałych regionach kraju. Wpływ wód powierzchniowych zaznacza się także w wilgotności powietrza. Najniższe wartości wilgotności względnej występują w maju i czerwcu (73%, 74%), a najwyższe w listopadzie i grudniu (89%, 90%).

3.2. Struktura środowiska biotycznego

W granicach opracowania można wyróżnić kilka typów zbiorowisk roślinnych determinujących strukturę środowiska biotycznego. Zaliczyć do nich należy:

- grunty orne;
- użytki zielone (w tym łąki i pastwiska);
- tereny zainwestowane ze zbiorowiskami roślinności ruderalnej;

- tereny zadrzewione – lasy.

Wśród terenów rolnych występują niewielkie skupiska drzew i krzewów (w tym np. szpalery wierzb wzdłuż rowów melioracyjnych), stanowiące swoiste enklawy oraz tworzące siedliska dla drobnych zwierząt.

Grunty orne

Zbiorowiska typowe dla terenów użytkowanych rolniczo (pól uprawnych) – agrocenozy stanowią sztuczny układ ekologiczny, utworzony przez człowieka w celu uzyskania maksymalnych plonów. Zajmują spore powierzchnie w północnej części opracowania, gdzie w podłożu występują gleby piaszczyste, a teren nie jest podmokły (zdjęcie 5 i 6). Oprócz typowych gatunków roślin uprawnych, (użytkowanie rolnicze polega głównie na gospodarce płodozmianowej obejmującej głównie zboża jare i ozime) wspomnieć tutaj należy o zespołach roślinności segetalnej (tzw. chwastach pól uprawnych) z klasy *Stellarietea mediae*, wśród której na badanej powierzchni dominują zbiorowiska związku *Aperion spicae – venti*. Chwasty pól uprawnych stanowią najczęściej rośliny jednoroczne. Agrocenozy charakteryzują się znacznym uproszczeniem pod względem składu gatunkowego w porównaniu z biocenozą naturalną oraz osłabionymi możliwościami samoregulacji.

Użytki zielone

Użytki zielone stanowią łąki oraz pastwiska. W granicach opracowania pokrywają spore powierzchnię, głównie w południowej części (zdjęcie 3 i 4). Występują na terenach wilgotnych lub częściowo podmokłych (są częściowo zmeliorowane – zdjęcie 3). Są to tereny wypasane oraz koszone. Prowadzone zabiegi pratotechniczne i agrotechniczne (w tym wysiew pożądaných przez rolników gatunków roślin) doprowadziły do istotnych przemian w szacie roślinnej, przede wszystkim uproszczenia jej składu. W efekcie prowadzonych zabiegów, fitocenozy kartowane w granicach objętych zmianą studium, są silnie zniekształcone, zubożałe florystycznie, zdominowane przez kilka gatunków wysokoproduktywnych traw. Nie przedstawiają one wysokiej wartości fitosocjologicznej i biocenotycznej.

Tereny zainwestowane, poddawane silnej antropopresji oraz wieloletnie ugory

Niewielkie powierzchnie zajmuje roślinność ruderalna terenów zainwestowanych. Jest to głównie roślinność zielna, tworząca zwarte połacie darniowe. Układy takie wykształciły się na terenach gdzie naturalna szata roślinna została usunięta przez człowieka, a nowo wykształcona poddawana jest silnej antropopresji (pobocza dróg, okolice budynków, śmietników itp.). Z przyrodniczego punktu widzenia zbiorowiska te nie przedstawiają większej wartości fitosocjologicznej i biocenotycznej.

Odmienne grupę stanowią sztucznie założone zbiorowiska wokół istniejących domostw. Składają się one głównie z ozdobnych roślin zarówno jednorocznych, jak i wieloletnich, w tym z licznych krzewów (zdjęcie 8).

Niewielkie powierzchnie dawnych terenów rolnych zajmują tzw. ugory. Wykształcone na terenach dawnych pól uprawnych antropogeniczne zbiorowiska roślin wieloletnich, stanowią drugą fazę zarastania, po zespołach roślin jednorocznych i dwuletnich (rzędu *Sisymbrietalia*) – zdjęcie 2. Są to zbiorowiska należące do klasy *Artemisietea Vulgaris* (podklasa *Artemisienea vulgaris*). Z przyrodniczego punktu widzenia nie przedstawiają one większej wartości fitosocjologicznej i biocenotycznej. Wieloletnie ugory charakteryzują się znacznym uproszczeniem pod względem składu gatunkowego w porównaniu z biocenozą naturalną oraz osłabionymi możliwościami samoregulacji. Dalszym etapem jest sukcesja drzew i krzewów (zdjęcie 12).

Tereny zadrzewione – lasy

Zajmują niewielkie fragmenty obszaru. W przypadku terenów przylegających do zachodniej granicy opracowania, gatunkiem dominującym jest sosna zwyczajna (las ma swoją kontynuację poza granicami opracowania). Ponadto przy drodze żwirowej: droga krajowa – Łupki, występuje niewielkie skupisko drzew z brzozą brodawkowatą oraz sosną zwyczajną.

3.3. Krajobraz

Pojęcie krajobrazu nie jest jednoznaczne, a jego definicja różni się w zależności od dyscypliny naukowej, z punktu widzenia której to pojęcie jest rozpatrywane. Potocznie pod pojęciem krajobrazu rozumie się wygląd powierzchni Ziemi. W ochronie przyrody i ekologii przez krajobraz rozumiemy wiele oddzielnych elementów (takich jak drzewa, pola, rzeki, budynki, drogi itd.), które razem tworzą pewną całość. Przez wielu specjalistów (m.in. architektów krajobrazu) krajobraz jest postrzegany, jako synteza środowiska przyrodniczego, kulturowego i wizualnego. Krajobraz tworzy więc całość przyrodniczo – kulturową i stanowi zasób wartości wizualno – estetycznych, powstałych w wyniku wzajemnego oddziaływania czynników przyrodniczych i antropogenicznych.

Fizjonomię krajobrazu przedmiotowego obszaru określają przede wszystkim zasadnicze elementy morfologii terenu i sposób użytkowania gruntów. Teren w granicach opracowania jest praktycznie płaski – nie ma tutaj żadnych istotnych elementów urozmaicających rzeźbę. Rozpatrując drugi zasadniczy element determinujący krajobraz – sposób użytkowania gruntów, można stwierdzić, że w granicach obszaru dominuje rolniczy sposób użytkowania terenów. Spore powierzchnie zajmują grunty orne oraz

użytki zielone – łąki i pastwiska. Pewnym urozmaicheniem krajobrazu, podnoszącym jego walory, są nieliczne szpalery wierzb wzdłuż rowów melioracyjnych (zdjęcie 9) oraz niewielkie śródpolne skupiska drzew. Występująca zabudowa mieszkaniowa i zagrodowa jest zlokalizowana głównie wzdłuż drogi żwirowej, biegnącej przy zachodniej granicy opracowania (zdjęcie 3). Należy w tym miejscu podkreślić, że wprowadzana obecnie nowa zabudowa mieszkaniowa (w ostatnim okresie wzniesionych zostało kilka nowych budynków, kilka kolejnych jest w trakcie realizacji) wyróżnia się na tle starej zabudowy zagrodowej i w pewnym stopniu zaburza dotychczasowy ład przestrzenny, nadając mu współczesny charakter.

W granicach obszaru nie ma żadnych wyraźnych dominant krajobrazowych. Tzw. dalekie widoki potencjalnie rozciągające się z terenów w granicach opracowania, są ograniczone od wschodu oraz zachodu kompleksami leśnymi.

Oceniając krajobraz w skali makro należy zwrócić uwagę, że obszar projektowanego dokumentu przylega do obszaru chronionego krajobrazu „Puszczy i Jezior Piskich”, gdzie zasadniczymi elementami wpływającymi na wysokie walory krajobrazowe terenu są jeziora oraz lasy, harmonijnie komponujące się z terenami użytkowymi rolniczo (głównie podmokłymi łąkami i pastwiskami).

W załączniku nr 2 do opracowania przedstawiono fotografie terenu, które prezentują lokalny krajobraz.

3.4. Stopień przekształcenia obszaru projektowanego dokumentu w wyniku działalności człowieka

Stopień przekształcenia obszaru projektowanego dokumentu jest zróżnicowany i uzależniony głównie od obecnego oraz dawnego sposobu użytkowania terenów.

Wysoki stopień przekształcenia obszaru ma miejsce w rejonie istniejącej zabudowy. Jest to wynikiem zarówno wzniesienia obiektów kubaturowych, jak również budowy towarzyszącej infrastruktury.

Poza terenami zabudowanymi obszar został w wysokim stopniu przekształcony w wyniku długoletniej rolniczej działalności człowieka (grunty orne, użytki zielone). Pierwotna szata roślinna (lasy) została całkowicie usunięta, a w przypadku gruntów ornych zmianie uległy również gleby – ich naturalny układ poziomów został zniszczony przez powstanie warstwy płużnej.

3.5. Stan powietrza atmosferycznego

Głównymi źródłami emisji zanieczyszczeń do atmosfery są:

- ruch komunikacyjny (emisja komunikacyjna) – w granicach opracowania jako główne źródło tej grupy wymienić należy drogę krajową nr 58. Pozostałe drogi mają charakter lokalny i cechuje je bardzo niewielkie natężenie ruchu;
- gospodarstwa domowe – głównym źródłem emisji niskiej są indywidualne gospodarstwa. Od lat 90-tych udział zanieczyszczeń z kotłowni opalanych węglem maleje ze względu na modernizację kotłowni i przechodzenie na paliwo gazowe i olejowe. Emisja niska znajduje odzwierciedlenie we wzrostach stężeń dwutlenku siarki i pyłu zawieszonego w sezonie grzewczym. W granicach objętych projektowaną zmianą studium zabudowa mieszkaniowa i zagrodowa zajmuje niewielką powierzchnię.

W granicach opracowania nie ma istotnych źródeł przemysłowych emisji zanieczyszczeń do powietrza.

Aktualny stan zanieczyszczenia atmosfery w rejonie miejscowości Łupki (pismo Wojewódzkiego Inspektoratu Ochrony Środowiska w Olsztynie z stycznia 2009 r.) przedstawia się następująco (podane stężenia są stężeniami średniorocznymi; dopuszczalne poziomy substancji w powietrzu określone zostały na podstawie Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 3 marca 2008 r. w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu):

- SO_2 : $1,4 \mu\text{g}/\text{m}^3$ – dopuszczalny poziom substancji w powietrzu ze względu na ochronę roślin wynosi $20 \mu\text{g}/\text{m}^3$;
- NO_2 : $9,5 \mu\text{g}/\text{m}^3$ – dopuszczalny poziom substancji w powietrzu ze względu na ochronę zdrowia ludzi wynosi $40 \mu\text{g}/\text{m}^3$;
- Pył zawieszony PM_{10} : $10,5 \mu\text{g}/\text{m}^3$ dopuszczalny poziom substancji w powietrzu ze względu na ochronę zdrowia ludzi wynosi $40 \mu\text{g}/\text{m}^3$;

Stan powietrza atmosferycznego należy ocenić jako dobry – średnioroczne stężenia substancji w powietrzu nie zostały przekroczone.

3.6. Klimat akustyczny

Wartości dopuszczalnych poziomów dźwięku (równoważnych, oznaczonych jako L_{Aeq}) w środowisku określa Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. 2007 Nr 120, poz. 826). Polskie wymagania prawne w zakresie ochrony środowiska przed hałasem odnoszą się osobno do dwóch pór doby:

- 16 godzin w porze dziennej, w przedziale 6.00 – 22.00;

- 8 godzin w porze nocnej, w przedziale 22.00 – 6.00.

Wartości poziomów dopuszczalnych są zależne od funkcji urbanistycznej, jaką spełnia dany teren. Dla terenów wymagających intensywnej ochrony przed hałasem określone są najniższe poziomy dopuszczalne, natomiast dla terenów gdzie ochrona przed hałasem nie jest zagadnieniem krytycznym, poziomy dopuszczalne są najwyższe. Przyjęta podstawa kategoryzacji terenów – jego funkcja urbanistyczna – jednoznacznie wskazuje na ścisłe związki między ochroną środowiska przed hałasem a zagospodarowaniem przestrzennym. Z rozporządzenia wynika, że dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku wyznaczone są głównie na terenach o funkcji mieszkaniowej (istniejącej samodzielnie lub towarzyszącej np. usługom rzemieślniczym), terenach rekreacyjno – wypoczynkowych oraz na terenach, które podlegają szczególnej ochronie przed hałasem (tereny szpitali, zabudowy związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci, domów opieki).

Najistotniejszymi źródłami hałasu w rejonie zmienianego studium są:

- droga krajowa nr 58, uczęszczana również przez pojazdy ciężkie;
- linia kolejowa nr 219 Olsztyn – Ełk, przebiegająca wzdłuż południowej granicy, poza terenem opracowania.

Brakuje aktualnych danych dotyczących natężenia ruchu na odcinku drogi krajowej w granicach opracowania, co praktycznie uniemożliwia szczegółową prognozę zasięgu oddziaływania hałasu komunikacyjnego. Należy jednak założyć, że tereny wzdłuż południowej granicy projektowanej zmiany studium znajdują się w strefie zwiększonej uciążliwości akustycznej. Dopuszczalne poziomy hałasu drogowego, wyrażone równoważnym poziomem dźwięku A w dB, w zależności od przeznaczenia terenu, wynoszą od 50 do 65 dB(A) dla pory dnia i od 45 do 55 dB(A) dla pory nocy. Obecnie, ze względu na dominujący w tym rejonie rolniczy charakter użytkowania gruntów (istniejące pola rolne, dla których nie zostały ustanowione dopuszczalne poziomy hałasu oraz jedno gospodarstwo rolne), można ocenić, że kwestia hałasu nie jest zagadnieniem krytycznym.

3.7. Istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu, w tym dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody

Do istniejących problemów ochrony środowiska, mających znaczenie z punktu widzenia projektowanej zmiany Studium, należy zaliczyć brak kanalizacji sanitarnej. Problem ten nabiera znaczenia, biorąc pod uwagę niekorzystne warunki gruntowo – wodne. Stopień

zagrożenia głównego użytkowego poziomu wodonośnego jest średni – niską odporność (brak dobrej izolacji) równoważy jednocześnie brak ognisk zanieczyszczeń.

Biorąc pod uwagę skalę i projektowane funkcje terenu oraz położenie obszaru objętego projektowaną zmianą studium względem prawnych form ochrony przyrody (rozdział 4 prognozy), można ocenić, że nie ma istotnych problemów na linii: projektowana zmiana Studium – obszary prawnie chronione ze względów przyrodniczych.

3.8. Potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu

Odstąpienie od realizacji projektowanej zmiany studium nie miałoby wpływu na zmianę stanu środowiska – przede wszystkim stopnia jego zanieczyszczenia (w granicach opracowania nie ma istotnych źródeł zanieczyszczenia środowiska i projektowana zmiana studium takich źródeł nie przewiduje).

W przypadku odstąpienia od realizacji projektowanego dokumentu najprawdopodobniej przeważająca część terenów użytkowana byłaby w dotychczasowy, rolniczy sposób.

Ustalenia obowiązującego studium przedstawiono na poniższym rysunku:

W obowiązującym studium na obszarze objętym zmianą Studium wyszczególniony został obszar wzdłuż drogi gminnej, przebiegającej od drogi krajowej nr 58 do wsi Łupki oznaczony symbolem:

*„**I.MR/MN** – zabudowa zagrodowa i jednorodzinna. Wskazane porządkowanie zabudowy. Dopuszczalne uzupełnienie zabudowy.”*

Pozostały teren objęty opracowaniem nie jest obecnie przeznaczony pod zainwestowanie (pozostawiony jest w użytkowaniu rolniczym).

4. Obszary i obiekty prawnie chronione pod względem przyrodniczym

Prawne formy ochrony przyrody zostały przedstawione na załączonej mapie w skali 1:50 000 (załącznik nr 1).

Fragment obszaru zmienianego studium (około 5,29 ha) znajduje się w granicach obszaru chronionego krajobrazu „Puszczy i Jezior Piskich”. Obszar chronionego krajobrazu jest prawną formą ochrony przyrody w rozumieniu ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody. Całkowita powierzchnia obszaru chronionego krajobrazu „Puszczy i Jezior Piskich” wynosi 43.629,8 ha.

Zgodnie z ustawą o ochronie przyrody, obszar chronionego krajobrazu obejmuje tereny chronione ze względu na wyróżniający się krajobraz o zróżnicowanych ekosystemach, wartościowe ze względu na możliwość zaspokajania potrzeb związanych z turystyką i wypoczynkiem lub pełnioną funkcją korytarzy ekologicznych.

W granicach obszaru chronionego krajobrazu obowiązują zasady i zakazy wprowadzone Rozporządzeniem Wojewody Warmińsko – Mazurskiego z dnia 13 listopada 2008 r. w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu Puszczy i Jezior Piskich (Dz. Urz. Woj. Warmińsko – Mazurskiego 2008 Nr 179 poz. 2636). Istotne z punktu widzenia planowania przestrzennego są następujące zakazy:

- zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk, złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności związanych z racjonalną gospodarką rolną, leśną, rybacką i łowiecką;
- realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu art. 51 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (w związku z wejściem w życie nowej ustawy ustawa z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko*, należy przedsięwzięcia mogące znacząco oddziaływać na środowisko interpretować według nowych przepisów) – zakaz nie dotyczy realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, które mogą wymagać sporządzenia raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko w rozumieniu § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2004 r. w sprawie określenia rodzajów przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko oraz szczegółowych uwarunkowań związanych z kwalifikowaniem przedsięwzięcia do sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko (Dz. U. Nr 257, poz. 2573, z późn. zm.) po uzgodnieniu z wojewodą oraz realizacji przedsięwzięć mogących znacząco

oddziaływać na środowisko, które służą racjonalnej gospodarce leśnej, rolnej, łowieckiej lub rybackiej w celu poprawy stanu środowiska, po uzgodnieniu z wojewodą;

- likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają one z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej i zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych;
- wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwpowodziowym lub przeciwsuwiskowym lub utrzymaniem, budową, odbudową, naprawą lub remontem urządzeń wodnych;
- dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli służą innym celom niż ochrona przyrody lub zrównoważone wykorzystanie użytków rolnych i leśnych oraz racjonalna gospodarka wodna lub rybacka;
- likwidowania naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy i obszarów wodno-błotnych;

W sąsiedztwie obszaru objętego zmianą studium znajdują się:

- obszar Natura 2000 – specjalny obszar ochrony ptaków „Puszcza Piska” – położony w odległości około 1,5 km;
- Mazurski Park Krajobrazowy – położony w odległości około 6 km;
- rezerwat przyrody „Jezioro Pogubie Wielkie” – położony w odległości około 7 km.

Należy zaznaczyć, że w przypadku obszarów Natura 2000 obowiązują odmienne zasady, niż w przypadku innych obszarowych prawnych form ochrony przyrody. Zasadnicza różnica polega na tym, że nie została ustalona lista zakazów obowiązujących na terenie obszaru Natura 2000 (oraz w jego sąsiedztwie). Zgodnie z art. 33 ust 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 roku o ochronie przyrody zabrania się podejmowania działań mogących, osobno lub w połączeniu z innymi działaniami, znacząco negatywnie oddziaływać na cele ochrony obszaru Natura 2000, w tym w szczególności:

- pogorszyć stan siedlisk przyrodniczych lub siedlisk gatunków roślin i zwierząt, dla których ochrony wyznaczono obszar Natura 2000, lub
- wpłynąć negatywnie na gatunki, dla których ochrony został wyznaczony obszar Natura 2000, lub
- pogorszyć integralność obszaru Natura 2000 lub jego powiązania z innymi obszarami.

Projekty polityk, strategii, planów i programów oraz zmian do takich dokumentów, a także planowane przedsięwzięcia, które mogą znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000, a które nie są bezpośrednio związane z ochroną obszaru Natura 2000, lub nie wynikają z tej ochrony, wymagają przeprowadzenia odpowiedniej oceny oddziaływania na zasadach określonych w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

Jeżeli przemawiają za tym konieczne wymogi nadrzędnego interesu publicznego, w tym wymogi o charakterze społecznym lub gospodarczym, i wobec braku rozwiązań alternatywnych, właściwy miejscowo regionalny dyrektor ochrony środowiska może zezwolić na realizację planu lub działań, mogących znacząco negatywnie oddziaływać na cele ochrony obszaru Natura 2000, zapewniając wykonanie kompensacji przyrodniczej niezbędnej do zapewnienia spójności i właściwego funkcjonowania sieci obszarów Natura 2000.

W przypadku gdy znaczące negatywne oddziaływanie dotyczy siedlisk i gatunków priorytetowych, zezwolenie może zostać udzielone wyłącznie w celu:

- ochrony zdrowia i życia ludzi;
- zapewnienia bezpieczeństwa powszechnego;
- uzyskania korzystnych następstw o pierwszorzędnym znaczeniu dla środowiska przyrodniczego;
- wynikającym z koniecznych wymogów nadrzędnego interesu publicznego, po uzyskaniu opinii Komisji Europejskiej.

Obszar Natura 2000 „Puszcza Piska” został wytypowany na podstawie Dyrektywy Rady 79/409/EWG w sprawie ochrony dzikich ptaków (tzw. Dyrektywy Ptasiej) i ustanowiony Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 21 lipca 2004 r. w sprawie obszarów specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 (Dz. U. 2004 Nr 229 poz. 2313 z późn. zm.) w celu ochrony populacji ptaków z załącznika I Dyrektywy, wraz z ich siedliskami, jak również regularnie występujących gatunków migrujących.

Obszar obejmuje powierzchnię 172 802,22 ha. W strukturze obszaru dominują lasy iglaste (46 %).

5. Prognoza i ocena skutków realizacji ustaleń projektowanego dokumentu

5.1. Etap inwestycyjny

Etap inwestycyjny obejmie zarówno tereny zainwestowane (istniejąca zabudowa wzdłuż drogi łączącej drogę krajową z miejscowością Łupki), jak również tereny niezainwestowane (tereny łąk i pól ornych).

Oceniając funkcje inwestycyjne, należy podkreślić, że projekt zmiany studium w przeważającej większości wprowadza funkcję zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej oraz zabudowy letniskowej. Tereny zabudowy usługowo – produkcyjnej zajmują niewielką powierzchnię i są zlokalizowane wzdłuż istniejącej drogi krajowej. Ponadto w projektowanym dokumencie zapisano, że projektowane funkcje nie mogą stwarzać zagrożeń dla środowiska gruntowo – wodnego.

Na etapie inwestycyjnym należy spodziewać się typowych prac budowlanych, prowadzących do przekształcenia omawianego obszaru. Prace te będą miały charakter chwilowy, a w wyniku ich przeprowadzenia należy prognozować m.in.:

- przekształcenie przypowierzchniowych struktur geologicznych, związane z pracami ziemnymi wykonywanymi w celu posadowienia budynków – prace te będą ograniczone przestrzennie i czasowo; w zdecydowanej większości będą prowadzone na terenach o umiarkowanie korzystnych warunkach gruntowych (grunty mineralne w podłożu, wody gruntowe na głębokości około 2 m p.p.t.); nie można jednak wykluczyć konieczności lokalnej wymiany gruntów (torfów i namulów torfiastych);
- likwidację aktualnej roślinności w miejscu posadowienia nowych budynków oraz budowy dróg dojazdowych i ciągów pieszo – jezdnych – likwidacji ulegnie głównie roślinność o niskich walorach przyrodniczych (wieloletnie ugory, aktualne pola orne, łąki, pastwiska);
- utratę zasobów glebowych – gruntów rolnych należących do średnich i niskich klas bonitacji.

Na etapie inwestycyjnym należy spodziewać się zwiększonej emisji hałasu oraz spalin, spowodowanej ruchem sprzętu budowlanego. Okresowe uciążliwości środowiskowe, związane z procesem inwestycyjnym, nie podlegają normowaniu w przepisach dotyczących ochrony środowiska. Niemniej jednak inwestor powinien dążyć do ich maksymalnego ograniczania.

Etap inwestycyjny będzie wiązać się z wytwarzaniem odpadów (przede wszystkim pochodzących z budowy), które muszą być zbierane w sposób selektywny, a następnie zagospodarowywane zgodnie z obowiązującymi przepisami. Aspekt ten nabiera w ostatnim okresie coraz większego znaczenia, biorąc pod uwagę coraz częściej wykrywane nielegalne wysypiska odpadów pochodzących z budowy. Powszechne jest również spalanie odpadów, bezpośrednio po ich wytworzeniu.

Zagrożeniem dla środowiska gruntowo – wodnego, mogą okazać się przypadkowe zanieczyszczenia związkami ropopochodnymi (wycieki i rozlewy substancji ropopochodnych w trakcie prowadzenia prac budowlanych). W przypadku użycia sprzętu sprawnego technicznie oraz właściwej organizacji pracy, zagrożenie to można zminimalizować.

Ocenia się, że etap inwestycyjny pozostanie bez znaczącego wpływu na prawne formy ochrony przyrody. Za taką oceną przemawiają m.in.:

- położenie przeważającej części terenów inwestycyjnych poza granicami prawnych form ochrony przyrody; tereny przewidziane pod zabudowę mieszkaniową i letniskową, znajdujące się w granicach ochk Puszczy i Jezior Piskich, obejmują obecnie użytkowane grunty orne i są pozbawione cennych przyrodniczo siedlisk;
- charakter projektowanej zabudowy i związane z nią prace budowlane – etap budowy dominujących w projektowanej zmianie studium domków jednorodzinnych oraz domków letniskowych będzie ograniczony pod względem oddziaływania jedynie do bezpośredniego sąsiedztwa; dodatkowo można założyć, że zabudowa będzie realizowana etapowo; również projektowane funkcje usługowo – produkcyjne najczęściej nie wiążą się ze szczególnie znaczącym oddziaływaniem na środowisko etapu budowy (w omawianym przypadku wyklucza się możliwość realizacji przedsięwzięć mogących stwarzać zagrożenie dla środowiska gruntowo – wodnego).

Etap budowy pozostanie bez wpływu na obszary Natura 2000 położone poza granicami projektowanego dokumentu (najbliższy obszar Natura 2000 położony jest w odległości około 1,5 km – na drugim brzegu Jeziora Roś).

5.2. Etap funkcjonowania

5.2.1. Ujęcie według elementów środowiska

Oddziaływanie na powierzchnię ziemi

Oddziaływanie na powierzchnię ziemi będzie ograniczone terytorialnie i przejawiać się będzie głównie przez wydeptywanie oraz rozjeżdżanie terenów w granicach opracowania.

Biorąc pod uwagę projektowane funkcje, nie prognozuje się wystąpienia znaczącego oddziaływania na powierzchnię ziemi na etapie funkcjonowania ustaleń projektu dokumentu (w tym oddziaływania na rzeźbę terenu).

Oddziaływanie na stan powietrza

Realizacja funkcji zabudowy mieszkaniowej i letniskowej nie będzie miała istotnego wpływu na stan zanieczyszczenia powietrza. Taka zabudowa najczęściej korzysta z indywidualnych, nieemisyjnych lub niskoemisyjnych źródeł ciepła.

Źródłem zanieczyszczeń powietrza będą:

- transport samochodowy;
- tereny zabudowy usługowo – produkcyjnej.

W granicach opracowania znajduje się fragment istniejącej drogi krajowej nr 58. Projekt zmiany studium nie będzie miał zauważalnego wpływu na natężenie ruchu na tej drodze. Pozostałe drogi w granicach opracowania, będą drogami lokalnymi, o niewielkim natężeniu ruchu.

Spośród zanieczyszczeń emitowanych przez samochody najbardziej uciążliwe są tlenki azotu (głównie tlenek NO i dwutlenek NO₂), węglowodory, tlenek węgla, tlenki siarki (SO₂ i SO₃). Oprócz wymienionych wyżej zanieczyszczeń, samochody mogą emitować do powietrza ozon, związki ołowiu i innych metali ciężkich, drobinki pyłu ze ścierania materiałów hamulcowych i opon. Powszechnie znane jest również zjawisko tzw. „wtórnego zapylenia”. Polega ono na wznoszeniu, w wyniku zawirowań powietrza, pyłów zalegających na jezdni.

Badania i praktyka dowodzą, że substancjami wyznaczającymi zasięg oddziaływania inwestycji drogowych na środowisko są tlenki azotu. Przekroczenie ich stężeń dyspozycyjnych obserwowane jest najdalej od źródła. Analiza różnych raportów o oddziaływaniu na środowisko (dotyczących dróg ekspresowych) wskazuje, że przekroczenia dopuszczalnych poziomów tlenków azotu prognozowane są tylko w bezpośrednim sąsiedztwie drogi (około 15 – 25 m od osi drogi). Dodatkowo zwraca

się uwagę, że w zakresie komunikacyjnych zanieczyszczeń powietrza prognozuje się jednostkowy spadek emisji zanieczyszczeń przez pojazdy samochodowe, będący efektem proekologicznych zmian na rynku motoryzacyjnym. Dzięki temu istnieje duże prawdopodobieństwo, że już w 2025 roku większość dróg nie będzie ponadnormatywnie oddziaływać na powietrze atmosferyczne. Czynniki związane z proekologicznymi zmianami na rynku motoryzacyjnym będzie jednak niezależny od ustaleń zmienianej części studium.

Oceniając potencjalne oddziaływanie związane z realizacją funkcji terenów zabudowy usługowo – produkcyjnej (wydzielenia U/P) należy wskazać, że większość procesów produkcyjnych (i związanych ze świadczeniem usług – np. warsztatów, stacji paliw) wiąże się z emisją zanieczyszczeń do atmosfery. Emisja towarzyszy również wielu procesom magazynowania i składowania substancji. Najczęściej emitowanymi substancjami są: CO₂, CO, NO_x, pył zawieszony, węglowodory alifatyczne i aromatyczne. Na obecnym etapie nie można precyzyjnie oszacować rodzaju i ilości zanieczyszczeń wprowadzanych do powietrza, gdyż nie jest znane ostateczne przeznaczenie terenu (rodzaj realizowanych przedsięwzięć, rozwiązania projektowo – techniczne). Należy jednak podkreślić aktualny dobry stan zanieczyszczenia powietrza – średnioroczne stężenia substancji w powietrzu nie zostały przekroczone (nawet nie zbliżyły się do granicy przekroczeń). Dodatkowo trzeba zwrócić uwagę, że najprawdopodobniej część przedsięwzięć realizowanych na podstawie ustaleń zmienianego studium, będzie wymagała wcześniejszego uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach i przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko. Na obecnym etapie nie ma żadnych przeciwwskazań do umieszczenia w projektowanym dokumencie zaproponowanych funkcji.

Pozytywnie należy ocenić wykluczenie funkcji mieszkaniowej (w tym docelową likwidację istniejącej zabudowy mieszkaniowej i zagrodowej) w granicach wydzielenia terenów usługowo – produkcyjnych.

Oddziaływanie na klimat akustyczny

Projektowane funkcje terenu (zabudowa letniskowa, zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna), charakteryzują się niską uciążliwością akustyczną. Nie wiążą się one z eksploatacją instalacji o wysokich poziomach mocy akustycznej.

Źródłem hałasu będą:

- komunikacja samochodowa (projekt zmiany studium nie wprowadza zmian w zakresie istniejącej drogi krajowej nr 58; pozostałe drogi w granicach

opracowania najprawdopodobniej będą drogami lokalnymi, o stosunkowo niewielkim natężeniu ruchu);

- tereny zabudowy usługowo – produkcyjnej, położone przy drodze krajowej (zmiana studium wyklucza w tym rejonie możliwość zabudowy mieszkaniowej oraz zakłada docelową likwidację istniejącej zabudowy zagrodowej i mieszkaniowej).

Wartości dopuszczalnych poziomów dźwięku w środowisku, są zależne od funkcji urbanistycznej, jaką spełnia dany teren. Przyjęta podstawa kategoryzacji terenów – jego funkcja urbanistyczna – jednoznacznie wskazuje na ścisłe związki między ochroną środowiska przed hałasem a zagospodarowaniem przestrzennym. Ochronie przed hałasem podlegają: tereny zabudowy mieszkaniowej i zagrodowej, tereny zabudowy związanej ze stałym lub wielogodzinnym pobytem dzieci i młodzieży, tereny domów opieki, tereny szpitali, tereny wypoczynkowo – rekreacyjne poza miastem, tereny zabudowy mieszkaniowo – usługowej.

Szczegółowa ocena oddziaływania na środowisko pod kątem emisji hałasu, będzie możliwa na etapie sporządzania projektów budowlanych poszczególnych przedsięwzięć. Na obecnym etapie możliwa jest tylko ogólna i wstępna ocena, dokonana głównie na podstawie projektowanego sąsiedztwa (pod kątem projektowanych terenów podlegających ochronie przed hałasem). Zwrócić tutaj należy uwagę, że nowoprojektowane tereny usługowo – produkcyjne sąsiadować będą z istniejącą drogą krajową, a w ich granicach wykluczono funkcje mieszkaniowe. Niemniej jednak część terenów zabudowy usługowo – produkcyjnej sąsiadować będzie z terenami zabudowy mieszkaniowo – usługowej, podlegającymi ochronie przed hałasem.

Najprawdopodobniej przeważająca część przedsięwzięć, będzie wymagała wcześniejszego uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach i przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko (w tym analizy akustycznej).

Na obecnym etapie nie ma żadnych przeciwwskazań do umieszczenia w projekcie zmienianego studium zaproponowanych funkcji.

Oddziaływanie na wody powierzchniowe i podziemne

Stopień zagrożenia głównego użytkowego poziomu wodonośnego w granicach opracowania jest średni – niską odporność (brak dobrej izolacji) równoważy jednoczesny brak ognisk zanieczyszczeń. Rozpatrując powyższe uwarunkowania, dużego znaczenia nabiera kwestia potencjalnego oddziaływania na wody podziemne.

Projekt zmiany studium w przypadku terenów usługowo – produkcyjnych, zawiera zapis, że usługi te nie mogą stwarzać zagrożenia dla środowiska gruntowo – wodnego. W przypadku pozostałych terenów, gdzie przewidywana jest zabudowa mieszkaniowa, letniskowa oraz zagrodowa, należy podkreślić, że najczęściej charakteryzuje się ona niewielkim oddziaływaniem na wody podziemne. Niemniej jednak na etapie sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (lub wydawania decyzji o warunkach zabudowy) należy przewidzieć przyłączenie nowych obiektów do kanalizacji sanitarnej i maksymalnie ograniczyć stosowanie indywidualnych rozwiązań w gospodarce wodno – ściekowej (m.in. całkowicie zakazane powinno być stosowanie przydomowych oczyszczalni ścieków, ze względu na stosunkowo płytkie zaleganie wód podziemnych).

Obszar objęty projektowanym dokumentem położony jest w granicach Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 215 „Subniecka Warszawska”. Jest to zbiornik trzeciorzędowy i nie prognozuje się negatywnego oddziaływania na zasoby wodne tego zbiornika.

Oddziaływanie na florę i faunę

Na terenach projektowanej zabudowy mieszkaniowej prognozować można zmianę struktury gatunkowej fauny i flory. Na terenach dotychczas wykorzystywanych rolniczo wprowadzone zostaną nowe gatunki roślin – głównie ozdobne drzewa i krzewy. Przedstawiciele fauny, którzy źle znoszą obecność ludzi, będą zmuszeni do opuszczenia terenu opracowania (prognozuje się intensyfikację płoszenia fauny w wyniku wzmożonej obecności ludzi). Ewentualna emigracja zwierząt nastąpi na sąsiednie tereny rolne i leśne.

Biorąc pod uwagę brak cennych przyrodniczo siedlisk w granicach opracowania oraz sąsiadujące tereny leśne i rolne (stanowiące siedliska alternatywne), nie prognozuje się znaczącej utraty bioróżnorodności.

Oddziaływanie na krajobraz

Generalnie dogęszczenie istniejącej zabudowy miejscowości Łupki (wzdłuż istniejącej drogi żwirowej) nie będzie miało istotnego wpływu na pogorszenie walorów krajobrazowych obszaru. We wcześniejszej części prognozy wskazano, że wprowadzana obecnie nowa zabudowa mieszkaniowa (w ostatnim okresie wzniesionych zostało kilka nowych budynków, kilka kolejnych jest w trakcie realizacji) wyróżnia się na tle starej zabudowy zagrodowej i w pewnym stopniu zaburza dotychczasowy ład przestrzenny, nadając mu współczesny charakter. Należy prognozować intensyfikację tego zjawiska.

Wprowadzenie nowej zabudowy na terenach użytków zielonych oraz gruntów ornych doprowadzi do zmian krajobrazowych obszaru – dotychczasowe tereny otwarte zostaną zabudowane.

Oceniając oddziaływanie na krajobraz należy pamiętać, że każda taka ocena jest bardzo złożona i zawsze ma częściowo subiektywny charakter, zależny od osobniczych odczuć i upodobań. Należy również podkreślić, że do tej pory problem oceny oddziaływania na krajobraz nie został unormowany prawnie (przede wszystkim brak jest standardów w tym zakresie).

W przypadku ocenianego dokumentu, realizacja jego funkcji nie pogorszy walorów krajobrazowych obszarów prawnie chronionych ze względów przyrodniczych.

Oddziaływanie na zasoby naturalne

W Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta i Gminy Pisz nie wskazano udokumentowanych oraz perspektywicznych obszarów występowania kopalin. Z objaśnień do Szczegółowej Mapy Geologicznej Polski (arkusz Pisz) wynika, że surowcami mineralnymi występującymi w rejonie miejscowości Łupki są torfy (surowiec energetyczny, obecnie nie mający praktycznego znaczenia). Zwrócić należy uwagę, że projekt zmiany studium na terenach, gdzie występują torfy w podłożu, ogranicza możliwość wprowadzenia zabudowy mieszkaniowej, lotniskowej oraz usługowo – produkcyjnej.

Obszar projektowanej zmiany studium położony jest w granicach Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 215 „Subniecka Warszawska”. Jest to zbiornik trzeciorzędowy, którego zasoby wodne są dobrze izolowane od powierzchni terenu. Projektowane funkcje terenu pozostaną bez wpływu na zasoby wodne tego zbiornika.

Biorąc powyższe pod uwagę, nie prognozuje się znaczącego oddziaływania na zasoby naturalne.

Oddziaływanie na ludzi

Projektowane funkcje w przeważającej większości pozostaną neutralne dla zdrowia ludzi. Zwraca uwagę fakt wprowadzenia nowych terenów z potencjalnie znaczącym oddziaływaniem na środowisko, poza terenami zabudowy mieszkaniowej oraz terenami tzw. zabudowy wrażliwej (np. szkoły) – nowoprojektowane tereny usługowo – produkcyjne (potencjalnie uciążliwe) zlokalizowane zostały wzdłuż istniejącej drogi krajowej.

Najprawdopodobniej część przedsięwzięć, będzie wymagała wcześniejszego uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach i przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko (w tym na zdrowie ludzi). Na obecnym etapie brak jest przeciwwskazań do zapisania w zmieniającym studium projektowanych funkcji terenu.

5.2.2. Ujęcie według ustaleń

Ustalenia każdego projektowanego dokumentu planistycznego, ze względu na ich wpływ na środowisko, można podzielić na:

- **pozytywne** – pozostawiające środowisko, które posiada cenne walory przyrodnicze w niezmienionym stanie; poprawiające stan środowiska przyrodniczego; zapobiegające degradacji środowiska; zmieniające dotychczasowe użytkowanie, w przypadku, gdy jest ono negatywne pod względem oddziaływania na środowisko;
- **neutralne** – nie przekształcające środowiska przyrodniczego w znacznym stopniu na etapie inwestycyjnym lub przekształcające środowisko nie posiadające cennych walorów przyrodniczych; pozostawiające środowisko, nie posiadające walorów przyrodniczych, bez zmian; nie mające istotnego wpływu na stan i funkcjonowanie środowiska na etapie funkcjonowania dokumentu; ustalające przeznaczenie terenu zgodne z warunkami ekofizjograficznymi;
- **dyskusyjne** – nie pozwalające na obecnym etapie precyzyjnie określić skali wpływu projektowanych funkcji na środowisko (np. oddziaływanie na środowisko uzależnione będzie od ostatecznego przeznaczenia terenu – m.in. od rodzaju, skali i charakteru realizowanych przedsięwzięć, sposobu użytkowania terenu); brak możliwości oceny wpływu na środowisko może być spowodowane brakiem niezbędnych danych dotyczących któregoś z elementów środowiska lub niedostatków we współczesnej wiedzy;
- **negatywne** – w znacznym stopniu przekształcające środowisko przyrodnicze na etapie inwestycyjnym, w tym przede wszystkim środowisko o cennych walorach przyrodniczych; pogarszające w znacznym stopniu stan środowiska na etapie funkcjonowania; stanowiące zagrożenie dla obszarów prawnie chronionych pod względem przyrodniczym; ustalające przeznaczenie terenu niezgodne z warunkami ekofizjograficznymi.

Oceniając oddziaływanie ustaleń projektowanego dokumentu planistycznego, należy brać pod uwagę ich wpływ na poszczególne komponenty środowiska w sposób kompleksowy, zarówno na obszarze objętego dokumentem, jak również na terenach sąsiadujących oraz skalę prognozowanych zjawisk.

Ustalenia studium należy ocenić jako neutralne w przypadku funkcji: 15.MN/UTL oraz 16.RZ/MR/US. Realizacja tych ustaleń nie spowoduje przekształcenia środowiska przyrodniczego w znacznym stopniu na etapie inwestycyjnym lub spowoduje przekształcenie środowiska nie posiadającego cennych walorów przyrodniczych. Na etapie funkcjonowania nie prognozuje się istotnego wpływu na stan i funkcjonowanie środowiska. Ewentualnym ograniczeniem do zainwestowania będą: miejscowe płytkie zaleganie wód gruntowych oraz miejscowa obecność gruntów organicznych w podłożu. Na etapie sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego powyższe ograniczenia należy uwzględnić w opracowaniu ekofizjograficznym, a następnie w samym planie.

Ustalenia dotyczące funkcji 17.U/P, należy ocenić jako dyskusyjne z wyraźnym podkreśleniem braku istotnych przeciwwskazań do ich zamieszczenia w projektowanym dokumencie. W tym przypadku dokonanie precyzyjnej oceny wpływu na środowisko będzie możliwe, gdy będzie znane ostateczne przeznaczenie terenu (rodzaj realizowanych przedsięwzięć – charakter produkcji, rodzaj świadczonych usług itp.). Z pewnością część przedsięwzięć, będzie wymagało wcześniejszego uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach (w tym dla części przedsięwzięć konieczne będzie przeprowadzenie procedury oceny oddziaływania na środowisko). Na obecnym etapie brak jest przeciwwskazań do zamieszczenia w projektowanym dokumencie wskazanych funkcji – teren położony przy drodze krajowej, brak w bezpośrednim sąsiedztwie prawnych form ochrony przyrody, brak przekroczeń obowiązujących standardów emisyjnych i imisyjnych. Na obecnym etapie zwrócić należy uwagę na mało korzystne warunki gruntowo – wodne, które muszą być uwzględnione w dalszych dokumentach planistycznych lub w wydawanych decyzjach administracyjnych.

5.3. Prognoza i ocena skutków realizacji ustaleń zmiany studium pod kątem oddziaływania na obszary chronione ze względów przyrodniczych

Fragment obszaru objętego zmianą studium znajduje się w granicach obszaru chronionego krajobrazu „Puszczy i Jezior Piskich”. Obszar chronionego krajobrazu jest prawną formą ochrony przyrody w rozumieniu ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.

Obszar zmienianego studium w granicach obszaru chronionego krajobrazu zajmuje powierzchnię około 5,29 ha, co stanowi 0,012 % powierzchni obszaru ochk. Projekt zmiany w granicach obszaru chronionego krajobrazu wprowadza w zasadzie funkcje inwestycyjne na powierzchni terenu 3,85 ha (0,008 % powierzchni ochk):

- tereny zabudowy lotniskowej;
- tereny zabudowy mieszkaniowej;

- tereny zabudowy zagrodowej.

Funkcje inwestycyjne zostały wprowadzone na terenach rolnych (gruntach ornych), pozbawionych cennych siedlisk przyrodniczych. Na terenie zalesionym, projekt zmiany studium przewiduje kontynuację dotychczasowego użytkowania gruntów (tereny lasów).

Należy zwrócić uwagę, że wprowadzone funkcje inwestycyjne charakteryzują się stosunkowo niską uciążliwością środowiskową. Ponadto funkcja zabudowy letniskowej jest zgodna z rolą jaką obszarom chronionego krajobrazu przypisuje ustawa o ochronie przyrody (możliwość zaspokajania potrzeb związanych z turystyką i wypoczynkiem).

Biorąc powyższe pod uwagę ocenia się, że realizacja ustaleń projektu zmiany studium nie wpłynie negatywnie na obszar chronionego krajobrazu „Puszczy i Jezior Piskich”.

W przypadku obszaru Natura 2000 „Puszcza Piska”, można wykluczyć znacząco negatywne oddziaływanie na przedmiot ochrony. Wynika to m.in. z:

- odległości obszaru projektowanego dokumentu od granic obszaru Natura 2000;
- rodzaju projektowanych funkcji – charakteryzujących się ograniczoną przestrzennie uciążliwością środowiskową.

5.4. Prognoza i ocena skutków realizacji zmiany studium pod kątem oddziaływania na zabytki

Na obszarze zmiany studium nie występują obiekty dziedzictwa kulturowego i zabytków, podlegające ochronie prawnej.

Oddziaływanie wynikające z realizacji ustaleń zmienianego studium nie będzie miało wpływu na zabytki znajdujące się poza granicami opracowania.

5.5. Ocena możliwości wystąpienia transgranicznego oddziaływania na środowisko

Dokonana ocena projektowanych funkcji oraz ich skali, pozwala wykluczyć możliwość wystąpienia transgranicznego oddziaływania na środowisko.

6. Zalecane sposoby minimalizacji negatywnego wpływu ustaleń projektowanego dokumentu na środowisko oraz propozycje monitoringu

Aby częściowo ograniczyć oddziaływanie na środowisko skutków realizacji ustaleń projektowanego dokumentu należy:

- maksymalnie ograniczać rozmiary placów budów i rygorystycznie przestrzegać zasad ochrony środowiska w trakcie realizacji nowych inwestycji;
- zagospodarować zdjętą, w trakcie wykonywania robót, aktywną biologicznie warstwę gleby (np. do kształtowania terenów zielonych);
- w okresie budowy kontrolować sposób zagospodarowywania powstający odpadów (odpady powinny być zbierane w sposób selektywny, magazynowane w miejscach do tego przystosowanych, a następnie przekazywane do odzysku lub unieszkodliwienia uprawnionym podmiotom);
- dążyć do zapewniania ładu przestrzennego i estetyzacji krajobrazu m.in. przez uporządkowanie terenu, dbałość o detal architektoniczny, wprowadzenie zieleni urządzonej;
- w projektach budowlanych obiektów związanych z usługami i produkcją, uwzględnić rozwiązania zapobiegające zanieczyszczeniom wód gruntowych (np. separatory substancji ropopochodnych);
- w projektach budowlanych obiektów związanych z usługami i produkcją uwzględnić rozwiązania zapobiegające ponadnormatywnej emisji hałasu (np. stosować urządzenia o niskich poziomach mocy akustycznej);

Po zakończeniu etapu inwestycyjnego należy:

- sprawdzać stan infrastruktury technicznej, ze szczególnym uwzględnieniem instalacji odprowadzających ścieki bytowe – należy bezwzględnie egzekwować wymóg podłączania nieruchomości do sieci kanalizacji sanitarnej;
- kontrolować sposób zagospodarowywania odpadów powstających w wyniku użytkowania nowopowstałych obiektów;
- w przypadku terenów usługowo – produkcyjnych, kontrolować sposób zagospodarowywania wód opadowych z terenów potencjalnie zanieczyszczonych (urządzenia podczyszczające powinny być utrzymywane we właściwym stanie technicznym).

Nie ma potrzeby wprowadzania rozwiązań mających na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na cele i przedmiot ochrony obszarów Natura 2000 oraz ich integralność. Jak wykazano w poprzednich rozdziałach prognozy, negatywne oddziaływanie na obszary Natura 2000 nie będzie miało miejsca.

7. Streszczenie w języku niespecjalistycznym

Niniejsza prognoza została sporządzona na zlecenie Burmistrza Pisz i dotyczy projektu zmiany Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Miasta i Gminy Pisz (rejon wsi Łupki). Powierzchnia obszaru wynosi około 144 ha.

W ramach zmiany studium przewidywana jest realizacja następujących funkcji:

Funkcja planowana	Stan istniejący	Przyszłe zagospodarowanie
15.MN/UTL	Użytki rolne. Luźna zabudowa zagrodowa i mieszkaniowa jednorodzinna.	Tereny rozwojowe o przeważającej funkcji mieszkaniowej i letniskowej.
16.RZ/MR/US	Użytki rolne. Łąki i pastwiska.	Tereny występowania słabonośnych gruntów organicznych w podłożu (torfów). Mało korzystne warunki gruntowo-wodne dla celów inwestycyjnych. Użytki zielone z możliwością realizacji luźnej zabudowy zagrodowej i mieszkaniowej o niskiej intensywności. Dopuszcza się zagospodarowanie terenu dla celów sportu, turystyki, wypoczynku i rekreacji lub terenów zieleni urządzonej. Zainwestowanie terenu przy minimum 90% udziale powierzchni biologicznie czynnej. Należy zachować istniejący układ rowów melioracyjnych, wymagany drenaż terenu.
17.U/P	Zabudowa zagrodowa i mieszkaniowa jednorodzinna. Użytki rolne. Łąki i pastwiska.	Tereny usługowo – produkcyjne (w tym stacja paliw i inne usługi związane z obsługą podróżnych, MOP) nie stwarzające zagrożeń dla środowiska gruntowo-wodnego. Teren narażony na hałas komunikacyjny. Zakaz realizacji nowej zabudowy mieszkaniowej. Docelowo likwidacja istniejącej funkcji mieszkaniowej i zagrodowej.

Fragment obszaru objętego zmianą studium (około 5,29 ha) znajduje się w granicach obszaru chronionego krajobrazu „Puszczy i Jezior Piskich”. Obszar chronionego krajobrazu jest prawną formą ochrony przyrody w rozumieniu ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.

Na obszarze zmienianego studium nie występują obiekty dziedzictwa kulturowego i zabytków, podlegające ochronie prawnej.

Ustalenia studium należy ocenić jako neutralne w przypadku funkcji: 15.MN/UTL oraz 16.RZ/MR/US. Realizacja tych ustaleń nie spowoduje przekształcenia środowiska przyrodniczego w znacznym stopniu na etapie inwestycyjnym lub spowoduje przekształcenie środowiska nie posiadającego cennych walorów przyrodniczych. Na etapie funkcjonowania nie prognozuje się istotnego wpływu na stan i funkcjonowanie środowiska. Ewentualnym ograniczeniem do zainwestowania będą: miejscowe płytkie zaleganie wód gruntowych oraz miejscowa obecność gruntów

organicznych w podłożu. Na etapie sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego powyższe ograniczenia należy uwzględnić w opracowaniu ekofizjograficznym, a następnie w samym planie.

Ustalenia dotyczące funkcji 17.U/P, należy ocenić jako dyskusyjne z wyraźnym podkreśleniem braku istotnych przeciwwskazań do ich zamieszczenia w projektowanym dokumencie. W tym przypadku dokonanie precyzyjnej oceny wpływu na środowisko będzie możliwe, gdy będzie znane ostateczne przeznaczenie terenu (rodzaj realizowanych przedsięwzięć – charakter produkcji, rodzaj świadczonych usług itp.). Z pewnością część przedsięwzięć, będzie wymagało wcześniejszego uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach (w tym dla części przedsięwzięć konieczne będzie przeprowadzenie procedury oceny oddziaływania na środowisko). Na obecnym etapie brak jest przeciwwskazań do zamieszczenia w projektowanym dokumencie wskazanych funkcji – teren położony przy drodze krajowej, brak w bezpośrednim sąsiedztwie prawnych form ochrony przyrody, brak przekroczeń obowiązujących standardów emisyjnych i imisyjnych. Na obecnym etapie zwrócić należy uwagę na mało korzystne warunki gruntowo – wodne, które muszą być uwzględnione w dalszych dokumentach planistycznych lub w wydawanych decyzjach administracyjnych.